

РЕШЕНИЕ

№ 10284

гр. София, 16.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11581** по описа за **2025** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на офис „М.“ при ТД на НАП-С., чрез процесуален представител, срещу Решение № 3495/26.09.2025 г., постановено по НАХД № 11760/2025 г. по описа на СРС, НО, 116 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 839416-F811815/21.07.2025 г., издадено от директора на офис „М.“ при ТД на НАП-С., с което на Д. А. Р. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв. на основание чл. 179, ал. 1 от ЗДДС за нарушение на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС.

В касационната жалба е посочено, че не са налице основания за определяне на случая като маловажен и неоснователно е приложена от СРС разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от ЗАНН. Моли се решението да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП. В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация, в съдебно заседание се явява лично, оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 24.02.2025 г. в ТД на НАП С., офис „М.“ е извършена справка в информационните масиви на НАП във връзка с подадени справки-декларации по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС, ведно с отчетни регистри по чл. 124 от ЗДДС. При справката констатирано е, че Д. А. Р., в качеството си на регистрирано и задължено по ЗДДС лице, не е подала в законоустановения срок до 14.01.2025 г. справка-декларация за данъчен период месец декември 2024 г., ведно с отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС. Посочената справка-декларация е била подадена на 16.01.2025 г. и е приета с вх. № 22152522419, с 2 дни закъснение. Съставен е АУАН № F811815/24.02.2025 г.

След запознаване с преписката от директора на офис „М.“ при ТД на НАП-С. било издадено процесното НП № 839416-F811815/21.07.2025 г. за нарушение на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС.

За да отмени процесното НП, Районният съд е приел, че посоченото в АУАН и НП нарушение е безспорно установено, но са налице предпоставките за приложение на чл. 28, ал. 1 от ЗАНН, тъй като случаят е маловажен.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съгласно чл. 125, ал. 5 от ЗДДС, данъчно задължените лице подават справка-декларация до 14 число на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. Както правилно е посочил и СРС в решението си, нарушението на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС е безспорно установено, тъй като от данъчно задълженото лице е подадена справка-декларация на 16.01.2025 г., а срокът за изпълнението на това задължение е изтекъл на 14.01.2025 г.

Касационният състав приема за правилна преценката на СРС, че се касае за маловажен случай по смисъла на §1, ал. 1, т. 4 от ЗАНН, тъй като задължението е било изпълнено, но с два дни закъснение. Съгласно §1, ал. 1, т. 4 от ЗАНН, маловажен случай е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

Процесното деяние попада в тази хипотеза, тъй като е налице незначително закъснение от два дни, от което не са последвали вредни последици и не се отличава с висока степен на обществена опасност.

Правилно от СРС е приложена разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от ЗАНН, според която, когато деянието представлява маловажен случай, нарушителят се предупреждава писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3495/26.09.2025 г., постановено по НАХД № 11760/2025 г. по описа на СРС, НО, 116 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.